

EL LLENGUATGE

2/VII/1970

Uns quants

La varietat i la pluralitat són dos conceptes afins. No sempre, però molt sovint, la pluralitat comporta la varietat. No és estrany, per tant, que alguns dels mots específics per a indicar la varietat hagin passat a ésser també expressió de la pluralitat. És el cas dels adjectius diferent i divers. En oracions com ara *Es una espècie diferent i Tenien gustos diversos* (darrera del nom), *diferent i divers* signifiquen «no igual». Però en les expressions *diferents persones i diversos amics* (davant del nom i en plural) volen dir «un cert nombre».

Però no s'ha esdevingut pas el mateix amb els adjectius *distint i vari*, i, per tant, cal recordar que els hem de reservar exclusivament per a indicar la varietat. Perquè és cert que també és corrent l'ús de *vari* en expressions com ara «*varies persones*» o «*varis llibres*», però la normativa rebutja decididament aquest ús. Cal recórrer, en aquest cas, a *diferents o diversos*. O bé, encara, a alguns, un cert nombre o uns quants. Sense que sigui possible, en aquest punt, de formular afirmacions gaire categòriques i, especialment, gaire generals, aplicables a tots els casos, es pot assenyalar, però, que el conjunt *uns quants* constitueix una de les solucions més satisfactòries i més recomanables: *Ens hi estarem uns quants dies. N'hi havia uns quants de vermells. Han vingut unes quantes persones. M'han telefonat unes quantes vegades.*

ALBERT JANE